

De Sprookjeshuwelijken

PINOKKIO

&

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER

Geschreven en verteld door

Philip Maes

Illustraties en grafische vormgeving door

Eric Bouwens

Muziek van

David Van Kerckhoven

Maes, Philip

De Sprookjeshuwelijken. Pinokkio en de nieuwe kleren van de keizer

© 2023 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Philip Maes
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Tekst: Philip Maes

Vormgeving en illustraties: Eric Bouwens

D/2023/0034/52

ISBN 978 90 02 26977 6

NUR 277

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Beste lezer,

Vanaf nu word je een luisteraar, want je kan dit verhaal, met **MUZIEK** en **GELUIDSEFFECTJES**, ook beluisteren. Tenminste, als je deze stappen volgt.

Scan de QR-code hieronder met je smartphone. Bij een iPhone gebruik je de camera. Bij een ander toestel moet je misschien eerst nog een app downloaden.

Heb je dat gedaan? Goed zo! Nu nog een wachtwoord invullen.

Het wachtwoord is: pifpoefparmezaantje

Lukt het scannen je niet?

Surf dan naar **www.sprookjeshuwelijken.be**

en vul hetzelfde wachtwoord in.

Veel luisterplezier.

1

HOUT DAT Z'N MOND NIET HOUDT

Dit sprookjeshuwelijk begint in het machtige rijk van keizer Burlesconi. In een prachtig, uitgestrekt bos met dikke dennenbomen en reusachtige eiken, vrolijk ritselend met hun blaren. Een bos waar vogels wonen, zoals de specht, de bosduif, merels, mussen, kraaien en uilen. Met reeën en everzwijnen die hun dorst komen lessen aan een meertje vol kikkers. Een bos met veel geluiden dus, waar het ook weleens héél stil kan zijn.

Precies in het midden van dat bos staat een boom. Niet aan de zijkant, dat had ook gekund. Maar de boom waarmee dit verhaal start, staat nu eenmaal in het midden. Het is niet anders. Een boom die verplaats je niet in een-twee-drie. Probeer er maar eens eentje met je blote handen uit de grond te trekken. Lukt niet. Een boom zit stevig verankerd in de grond en dat is maar goed ook, want hoge bomen vangen veel wind.

Wie een boom die in de weg staat wil omhakken, moet dus uit het goede hout gesneden zijn. Zoals Timberly Wood, de houthakster. Nu denk je misschien: een vrouw die bomen omhakt? Jaja, dat kan perfect. Wat mannen kunnen, dat kunnen vrouwen ook. En vaak zelfs beter.

Al is niet iedereen het daarover eens. Zoals Mamarazzi, de buurvrouw van Timberly, die altijd alles wil weten en overal over roddelt. Hoor maar: 'Alleen nu. Een vrouw met een bijl. Dat is toch raar. Een vijl, dat versta ik. Om haar nagels bij te vijlen. Maar een bijl? Dat is toch niets voor een vrouw.'

In de familie Wood zijn er nog die een stoer beroep hebben, zoals de zus van Timberly, Nathalie Wood. Die rijdt met een grote vrachtwagen rond in Afrika, waarmee ze verloren gelopen olifanten terugbrengt naar het reservaat. Daar zijn ze beschermd tegen stropers die het op hun ivoren slagstanden gemunt hebben. De wereld is niet altijd even veilig, zelfs niet voor een loebas met een sympathieke slurf.

De broer van Timberly Wood is dan weer de gevoeligste van de familie. Hij heet Ronnie, speelt gitaar en zingt liedjes. Zo zie je maar. Er is van alles wat...

Waar waren we? O ja, onze houthakster Timberly. Die is op een zonnige dag naar het bos vertrokken. Samen met haar Brabants trekpaard Jean-Luc, die de omgehakte bomen uit het bos sleept.

Na een stevige wandeltocht komen ze aan bij die ene boom, die vandaag tegen de vlakte gaat.

‘Spijtig, beste boom’, zegt Timberly. ‘Ik had je liever laten staan, want ziek ben je niet. Alleen sta je lelijk in de weg.’

Dat klopt, spijtig genoeg. De jonge boom staat midden in een brandgang. Dat is een gang zonder bomen, dwars door het bos. Die zorgt ervoor dat, als er brand uitbreekt, de vlammen moeilijker van het ene stuk bos naar het andere overslaan. Via die brede gang raakt de brandweer ook makkelijk overal bij. Tenzij er een boom in de weg staat. Zoals deze.

Ook belangrijk is dat je geen vuur maakt in het bos. Of een brandende sigaret weggooit. Dat is helemaal catastrofaal. En ongezond.

Timberly haalt een vlijmscherpe bijl uit haar rugzak en schilt er nog snel een appeltje mee.

‘Zo, daar gaan we dan. Niet tegenstribbelen, lieve boom. Het is zo voorbij.’

Nu is het je misschien al opgevallen: Timberly praat tegen de boom. Is dat niet raar? Neen. Een babbeltje slaan met een boom of een plant, daar word je rustig van. Zelfs al praten ze niet terug. Als je boos bent of je voelt je niet lekker in je vel, babbel dan eens tegen een boom. Je zal zien, je bent zo weer zen. De natuur is echt formidabel. Zo'n bos is eigenlijk een dokter waar blaren aan groeien. Je voelt je na een bezoekje meteen een heel stuk beter. Probeer maar.

Wanneer Timberly's bijl in het hout ploft, hoort ze: 'AUW!'

Geschrokken kijkt ze om zich heen.

'Hè, is daar iemand?'

Maar er is niemand te zien.

Weer zet ze haar bijl diep in het hout.

'AUW, zeg!'

Timberly begrijpt er niets van.

Zei die boom nu 'Auw'? Een boom die spreekt? Dat kan toch niet.

Wat zij natuurlijk niet weet – en wij wel – is dat ze in een sprookje zit en daar kan van alles. Let maar op.